

ningsfuldt Lovforslag, der foreligger til Afgørelse her i Salen.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. Schmidt syntes overfor det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen at ville hævde, at der ikke var nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlems Erklæring ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag og den Stilling, han agter at indtage i dette høje Ting i Dag. Det forekommer mig ret mærkeligt, at det ærede Medlem kan fremsætte en saadan Paastand. Thi ved første Behandling sluttede det ærede Medlem sin Tale — og vel at mærke efter, at det ærede Medlem Hr. Boa havde bebudet at ville stille Forslag om de foreliggende Lovforslags Standsning — med at sige, at han, skønt han oprindeligt havde tænkt sig at ville stemme for fuldstændig Afrustning, dog havde besluttet sig til ikke at gøre det, da han aldrig vilde gøre det, naar det vedkom hans eget Land; han fandt det derfor rigtigst, at han holdt sig tilbage i disse Spørgsmaal, hvor han ikke kunde tage Stilling med sit Hjerte. „Det vil altsaa sige“, udtalte det ærede Medlem, „at jeg ikke ønsker at medvirke ved Afgørelsen af disse Lovforslag“. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem i høj Grad medvirker ved Afgørelsen af disse Lovforslag i Dag, naar han kan stemme for den af det ærede Medlem Hr. Boa stillede Paastand.

Naar det ærede Medlem Hr. Schmidt samtidig søgte at gøre Spørgsmaalet om Fordelingen af Garnisonerne i de sønderjydske Landsdele til et politisk Spørgsmaal og netop af den Grund ganske særlig ikke ønsker at medvirke, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en Udtalelse, der under en Forhandling i Tønder Byraad, hvor Spørgsmaalet om Drøftelsen af Garnisonsforholdene var til Behandling, blev fremsat af et Medlem, der er det ærede Medlem Hr. Schmidts nære Meningsfælle, Bryggeridirektør Neven. „Ved en Henvendelse i Forsvarsministeriet“, udtalte dette kendte Medlem af Byraadet i Tønder, „fremførte vi, at Tønder af økonomiske Grunde kunde bruge Garnison; *politisk Betydning har denne Sag ikke, de Par Soldater ved Grænsen er ingen som helst Trusel imod Tyskland.*“ Det forekommer mig, at denne Udtalelse fra en nær Meningsfælle af det ærede Medlem Hr. Schmidt kaster et ejendommeligt Lys over den Motivering, det ærede Medlem i Dag har givet her i dette høje Ting for sin Afstemning.

Pürschel: Naar det ærede Medlem Hr. Boa forsikrer, at han ikke har tilsigtet noget politisk ved sin Dagsorden, tror jeg, han har meget stor Udsigt til at blive troet i meget vide Kredse, fordi man jo ikke paa Forhaand vil være tilbøjelig til at mistænke det ærede Medlem for at have politiske Hensigter. Men saaledes som Sagen har udviklet sig, er det dog ganske klart, at enten maa det ærede Medlem tage sin Udtalelse om, at han ikke ønsker et Regeringsskifte tilbage, eller ogsaa maa han tage sin Paastand paa Overgang til Dagsordenen tilbage, thi begge disse Ting kan ikke staa efter den højtærede Statsministers Erklæring.

Til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen ønsker jeg at sige, at da han har oplyst, hvorledes jeg har stemt i Udvalget, ønsker jeg at oplyse, at Socialdemokraterne i Udvalget ikke vilde have stemt for, at man skulde indhente Erklæringer fra de to kommanderende Generaler og Chefen for Generalstaben, hvis dette Spørgsmaal var blevet stillet til særlig Afstemning. Dermed bortfalder noget af den lyriske Svingkraft i det ærede Medlems Udtalelser.

Endelig nødes jeg til at sige et Par Ord til et æret Medlem, som jeg hidtil har undgaaet at henvende mig til, fordi hele Karakteren af den Polemik, han har ført i Dag, er af en saadan Art, at jeg meget nødig beskæftiger mig med sligt; det er saa uhyre vanskeligt, hvis man skal karakterisere det, saa at gøre det indenfor de parlamentariske Rammer. Jeg skal dog, da det ærede Medlem har sagt, at jeg har været Tilhænger af en Udsættelse, sige, at dette er til en vis Grad rigtigt, idet jeg har været Tilhænger af, at man skulde søge en midlertidig Ordning paa Grundlag af Loven af 1909, og jeg har i den Anledning begaaet den i det ærede Medlem Hr. P. Munchs Øjne uhyre Forbrydelse at henvende mig til forskellige højtstaaende Officerer med det Spørgsmaal, om det var muligt at faa en saadan Ordning paa en saadan Maade. Men jeg har faaet det Svar, at naar man vilde betræde denne Vej, saa endte man konsekvent i et Forslag, der nærmede sig eller omtrent var lig med de Forslag, der forelaa, og derfor har jeg af rent saglige Grunde maattet opgive dette. Jeg kan her med det samme sige, at jeg egentlig, altsaa ud fra de Erklæringer, jeg har her fra sagkyndig Side, kan sige, at det, der foreligger her, er i det væsentlige mindre Ændringer ved Ordningen af 1909 eller altsaa noget, som svarer til hele den midlertidige Tilstand. Det skal jeg tillade mig nærmere at motivere senere.